600/00

Den 28. august 2000 blev i sag nr. 52.148:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem sin arbejdsgiver har en obligatorisk livsforsikring i Codan Forsikring, påstår selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning fra 1/12 1999 og frem til 1/3 2000, hvor han er blevet raskmeldt.

I april 1999 anmeldte klageren, der er forretningsfører, tab af erhvervsevne fra den 14/12 1998. Af skadeanmeldelsen fremgår, at klageren ikke har søgt offentlig førtidspension, da han "regner med raskmelding".

Af lægeattest af 22/6 1999 fremgår bl.a.:

"

4. Af hvilken sygdom eller svaghed lider forsikrede/hvilken beskadigelse er sket? … a) Er behandling påbegyndt? b) Hvilken behandling er påbegyndt/anvendt? c) Behandlingens varighed? d) Følger forsikrede behandlingen?	*Krisereaktion med depression.* ☐ Nej ☒ Ja *Behandlet en periode med antidepressiva Seroxat nu psykologbehandling.* ☐ Nej ☒ Ja
5. a) Hvad er den formodede eller konstaterede årsag til lidelsen?	*Udløst af bortvisning fra arbejde og negativ avisomtale.*

"

Af lægeattest til Danica af 4/5 1999 fremgår bl.a.: ”**Vurdering** … Jeg vurderer, at ..(klageren) grundet psykiske vanskeligheder foreløbigt ikke er i stand til, at genoptage sit arbejde. Jeg er overbevist om, at han af samme grund ikke vil kunne fungere arbejdsmæssigt. Vedrørende hvor længe ..(klageren) bør forblive sygemeldt kan dette i skrivende stund ikke lade sig vurdere. De verserende sager omkring hans afskedigelse kører endnu og ligesom holder ham fast i problemet. Hertil kommer, at det egentlige behandlingsarbejde ikke giver mulighed for en sådan vurdering. Jeg vil dog mene, at klienten ikke vil være i stand til, at klare et arbejde indenfor de næste to til tre måneder – minimum.”

På baggrund af sagens oplysninger bevilligede selskabet midlertidig dækning for tab af erhvervsevne i perioden 14/3 1999 - 1/12 1999.

Af lægeerklæringen af 2/2 2000 fremgår bl.a.: ”Klienten har i omtalte periode gjort betydelige fremskridt med hensyn til bearbejdning af sine psykiske problemer. Klienten rapporterer, at han ikke får så tit angstoplevelserne og selvmordstankerne mere, ligesom han ikke så tit oplever depressiviteten. Klientens arbejdsevne kan forventes i længere tid at bære negativ præg af en mindre depressivitet, lejlighedsvis angstoplevelser, m.m. Klienten vil endnu have behov for psykoterapi i en periode. Klienten har øjensynligt haft gavn af den daglige kontakt med andre som det giver, at være i arbejdsprøvning. Klienten rapporterer endvidere om fremgang på familiefronten og om planer, tanker og overvejelser med hensyn til fremtidig beskæftigelse, dygtiggørelse, med videre. Jeg vurderer, at klientens tilstand er blevet markant bedre i løbet af de sidste måneder. Jeg vurder ud fra den seneste samtale med klienten, at han tidligst vil kunne klare, at raskmelde sig pr. 1/3 2000."

Klageren er blevet raskmeldt den 1/3 2000.

Selskabet har i skrivelse af 2/3 2000 til nævnet bl.a. anført: ”Afgørelsen er begrundet i, at Codans lægekonsulent på baggrund af de modtagne oplysninger har vurderet, at den generelle erhvervsevne var nedsat med mindre end 50% ved udløbet af tilkendelsesperioden. Denne vurdering understøttes efterfølgende af den status, dateret den 2. februar 2000, som cand.psych. John McLaughlin har afgivet til R. Kommune. I status beskrives

udviklingen fra forrige status i oktober 1999 til den 2. februar 2000. Heraf fremgår, at *'klientens tilstand er blevet markant bedre i løbet af de sidste måneder.'* Det fremgår også, at forsikrede har været eller er i arbejdsprøvning. Codan fastholder derfor, at der ikke ud fra det oplyste er baggrund for at yde erstatning ud over den allerede ydede."

Klageren gør gældende, at han er berettiget til forsikringsydelse i den omhandlede periode. Klageren henviser bl.a. til lægeerklæringen af 2/2 2000.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 3. Dækning ved tab af erhvervsevne.** … Forsikringen giver ret til erstatning, hvis den forsikredes generelle erhvervsevne i forsikringstiden nedsættes på grund af helbredsforringelse (sygdom eller ulykkestilfælde), uden at det skyldes forsæt. Tab af erhvervsevne foreligger, når den forsikrede ikke længere er i stand til – bedømt under hensyntagen til den forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – at tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Der er således tale om en generel og ikke individuel målestok, idet forsikredes erhvervsevne vurderes i forhold til alle erhverv, man med rimelighed kan forlange, forsikringstageren skal påtage sig – herunder også erhverv, som eventuelt måtte forudsætte omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til – og i tilfælde af – omskoling, og det må antages, at forsikrede efter en omskoling vil kunne oppebære en trediedel, respektive halvdelen af den i stk. 3 beskrevne indtjening, er der ikke ret til forsikringsydelser. … Erstatning for tab af erhvervsevne som følge af helbredsforringelse udbetales, såfremt erhvervsevnen nedsættes med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne efter følgende regler: - nedsættes erhvervsevnen med mellem halvdelen og totrediedele af den fulde erhvervsevne, udbetales halvdelen af forsikringsydelsen. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen. – nedsættes erhvervsevnen med totrediedele eller mere af den fulde erhvervsevne, udbetales den fulde forsikringsydelse, og der ydes fuld fritagelse for betaling af præmie. Hvis erhvervsevnen ikke er nedsat med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af tab af erhvervsevne eller fritagelse for betaling af præmie."

Nævnet udtaler:
Om en forsikrets erhvervsevne skal vurderes generelt eller efter den forsikredes konkrete erhverv på skadetidspunktet afhænger efter praksis af, om erhvervsevnetabet må skønnes at være af midlertidig karakter eller må skønnes at være permanent. I det foreliggende tilfælde har erhvervsevnetabet været af så midlertidig karakter, at erhvervsevnen må vurderes i relation til klagerens erhverv som forretningsfører.

Af lægeerklæringen af 2/2 2000 fremgår bl.a., at lægen vurderer, at klageren tidligst vil kunne klare at raskmelde sig pr. 1/3 2000. Når henses hertil samt det i øvrigt oplyste finder nævnet, at klagerens erhvervsevne som forretningsfører i hele den sygemeldte periode har været nedsat med mindst 2/3.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Codan Forsikring, skal anerkende, at klageren er berettiget til forsikringsydelse i perioden 1/12 1999 – 1/3 2000 samt renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen